

Phẩm 7: PHÁ LUỚI ÁI

Bấy giờ, Đức Như Lai Diệu Giác muốn phá trừ kiết sử ái, muốn khiến cho bốn bộ chúng tự mình được chứng nghiệm và biết rõ về dục ái, sắc ái và vô sắc ái, Đức Như Lai bèn nhập Tam-muội Bất động.

Đức Thế Tôn lại tự suy nghĩ: Chúng sinh nơi Dục giới này cũng có loại có ái, có loại không có ái; cũng có hữu lậu, vô lậu; cũng có hữu vi, vô vi; cũng có loại khả ký, có loại bất khả ký. Chúng sinh nơi Sắc giới thì phi hữu phi vô, không có tướng, không phải là không tướng thức có thể thấy pháp. Trong ba cõi, Dục giới là quan trọng hơn hết, vì chúng sinh chẳng thể lìa sự nhiễm chấp vướng mắc. Những chúng sinh trung ấm rất cần đạo của bậc Thánh. Chúng sinh năm thức thì có trước có sau. Chúng sinh cõi Phi tướng phi phi tướng thức thì có kẻ nhận lấy Niết-bàn, có kẻ không nhận lấy Niết-bàn. Làm thế nào để chúng sinh trung ấm gặp bậc Thánh mà được chứng ngộ? Chúng có căn bệnh suy tính về không ngã, thọ mạng, luôn chấp về vô thường, đời trước không phải là đời sau, đời sau không phải là đời trước. Lời nói của vị Thánh này chẳng phải bản ý phát tâm cầu cầu bậc Thánh như pháp của Thanh văn. Hạng năm sắc thức thì căn bản chưa thành, thấy Phật biết Phật, mỗi mỗi đều chấp trước, đa phần thọ nhận cõi phước rồi bị đọa không phải ít. Không suy lường về thân ta, người là hành pháp hay không phải hành pháp. Ba cõi bị lưới che phủ, muốn thoát ra rất khó. Giống như ném cục chì, đầu mỗi sợi chỉ liền hoàn trở lại. Chúng sinh trong ba cõi, xả thân nơi này rồi sinh lại nơi ấy.

Khi ấy, Đức Thế Tôn bèn nói tụng:

*Ba cõi là nhà lửa
Lửa bốc cháy
nóng bừng Chỗ tâm
ái nhiễm chấp Sẽ
vào ba đường ác.*

Đời trước chẳng
phải sau Ái có pháp
khinh, trọng Chúng
năm sắc thức pháp
Đời nay, sau dễ độ.

Tám nạn đường
sinh tử Ngược với
cửa Niết-bàn Pháp
không bĩ không thử
Bạn tối thắng vô
đẳng.

Thần tức tiếp
chúng sinh Kẻ thấy
đều được độ Người
quá khứ, vị lai Càn-
thát-bà, Tu-la.

Trời, rồng cùng quý
thầnĐều được độ tất cả

Lành thay Tam
Giới Tôn Khéo thuyết
pháp vi diệu. Khiến
chúng sinh khổ ách
Được đến bờ vô vi

Trừ bệnh thân,
khẩu, ý Vững lặng
không còn động. Như
kẻ đói được ăn

Như kẻ khát
được uống Chử, quán
trừ ái kết Cam lồ,
ba giải thoát. Ta
phát đạo vô thượng
Trừ ái, không tưởng
khát Cứu độ trong

lửa hừng

*Được thành bậc
Thế Hùng. Vô số Phật
quá khứ*

*Hiện tại và
vị lai Giáo hóa
cũng như Ta*

*Không có
tưởng bỉ ngã. Chánh
pháp trừ tà pháp
Mãi mãi diệt trần
cấu Pháp vô ngại
tổng trì Tư duy quan
sát rõ.*

*Trong trăm
ngàn ức kiếp Các
Tam-muội tự tại*

*Tứ không,
pháp định ý Đến đi
không mỗi một. Chỗ
chư Phật du hóa Ích
lợi không giảm tổn*

Thời gian một bước chân

*Độ chúng sinh
vô lượng. Chỗ nào
Ta đặt chân Có bao
loài chúng sinh Tùy
loại mà được độ Đây
khắp trong ba cõi.
Tùy tâm đắc ba đạo*

Độ như thế vô cùng

*Pháp tám giải
không ngại Là bỏ căn
thọ mạng.*

*Không làm tướng
ba cõi Năm nghịch kết
hại họ Người sinh, biết
người sinh Người diệt,
biết người diệt. Người
lên, biết người lên*

*Người xuống, biết
người xuống Nơi nào cũng
không an*

*Kẻ lỗi đi chốn
nào. Phải biết sức
Phật lớn Biến nhập
pháp tổng trì Do thế
nguyện thưở xưa
Người chửa độ được
độ. Hành trì vô
lượng tâm*

*Biến mãn khắp
mười phương Phật nói
pháp cam lồ*

*Như mẹ hiền
thương con. Mẹ
chẳng phải cha hiền
Cha chẳng phải mẹ
hiền Ba cõi bốn diên
đảo*

*Khó hóa như
kim cương. Như vật
mới vào lò Trước
cháy tiêu thô ác*

*Người chân không
vọng động Như bùn sinh sen
vàng.*

Phật đạo thật chân

*chánh Không sợ hãi,
không chấp*

*Không có lụy
niệm tưởng Tâm cũng
không qua lại.*

Bấy giờ, trên tòa có vị Bồ-tát tên là Diễm Quang, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, vén áo vai bên phải, gối bên phải quỳ chầm đất, chắp tay bạch Phật:

–Như hôm nay Thế Tôn giảng nói pháp chân thật, hoặc là nói pháp hữu, hoặc là nói pháp vô, hoặc là nói hữu vi, hoặc là nói vô vi, hoặc là nói hữu ký, hoặc là nói vô ký. Nay những chúng sinh được giáo hóa lấy pháp gì để được độ thoát?

Đức Thế Tôn dùng tụng đáp:

*Các pháp chính
có một Không hai,
cũng không ba Ái
thức, không ái thức
Mãi xa lìa bào thai.*

*Phá chấp ái
trôi buộc Khiến
chúng sinh dứt ái
Sức thân Đức Như
Lai Tự biết gốc kiếp
trước.*

*Hoặc ở cung
Thiên vương Chuyển
bánh xe giáo hóa
Hoặc ở chốn bần
cùng Cho đến ngục
Vô cữu Mỗi mỗi hiểu
rõ ràng*

Tâm chúng sinh cấu chấp.

Đức Thế Tôn nói tụng này rồi, có sáu mươi tám ức na-do-tha chúng sinh trung ấm liền từ chỗ ngồi đứng dậy, vén áo vai phải, gối phải quỳ sát đất, chấp tay bạch Phật:

–Ôi sự khổ này chính là nỗi khổ lớn. Ở trong các khổ, ái này là khổ tột cùng. Kính mong Thế Tôn cho phép chúng con được xuất gia.

Lúc ấy Đức Thế Tôn mặc nhiên chấp thuận.

Khi đó, các chúng sinh trung ấm nghe Phật thuyết pháp liền đắc quả A-la-hán.

